

ærede Medlem, der forlangte Ordet nu, gjør sig efter min Mening skyldig i den Feil, at han tillægger de enkelte Beløb, som i de vorlende Aar have været tillagte Denne eller Hiin, en Fasthed, som paa visse Punkter, paa enkelte Steder, som han vistnok nærmest tænker paa, kan være factist rigtig, men som dog er tilfældig, og ikke retlig nødvendig, fordi disse Summer, som det ganske rigtigt blev oplyst af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Fischer), netop ere stillede til Ministerens Raadighed paa en saadan Maade, at der ingen Fasthed er i denne Henseende. Om der vil vindes Noget for disse Bestillingsmænd ved Forslagets Antagelse eller ikke, er saa tvivlsomt, at jeg troer, at det ærede Medlem, der dog har saa stort Kjendskab til disse Forhold, ikke er istand til at sige noget Sikkeret derom. Det kommer an paa, hvorledes det Ord „forholdsmæssigt“ vil blive forstaaet. Jeg troer, at vi ikke staae værre ved at lade Finantsministeren beholde Sagen i sin Haand, og jeg lægger nogen Bægt paa, hvad de ærede Forslagsstillere ikke kunne nægte, at denne Lovs Ramme er holdt correct, naar vi ikke komme ind paa disse Medhjælpssummer.

Madvig: Jeg troer, at det ærede Medlem, der nu talte, meget bestemt har Ret, saavel i at Resultatet med Hensyn til de samlede Summer vil blive det samme, og at der ikke vil være en følelig Forskjel paa, hvad der udkommer, naar Uendringsforslaget vedtages, og naar det ikke vedtages, som ligeledes deri, hvad han nu udtalte, at der ikke er Noget, hvorpaa en Beregning kan begrundes. Vi kunne naturligtvis ikke her opgive, hvad Tillæget efter vor Uendringsforslag vil beløbe sig til for dette eller hiint Institut, der har en samlet Sum til sin Raadighed, eller for det og det Ministerium, og heller ikke kunne vi sige, hvad det vil blive for en vis Klasse af Embedsmænd, men ikke desto mindre vil man, naar man tager, hvad der i det sidste Aar paa hvert Sted er blevet opført som Lønning

af de samlede Summer, og saa efter den Procent, som her er foreslaaet, beregner, hvad der vil udføres som Tillæg, komme til et ganske simpelt og ligefremt Resultat, et Resultat, der vil blive et andet end det, der fremkommer, naar man lader Sagen blive staaende, som den nu staaer. — Hvad angaaer den Bemærkning, at det skulde være ucorrect at inddrage dette Spørgsmaal under den her foreslaaede Lov, og altsaa correct at lade det ligge, saa troer jeg heller ikke, at denne Bemærkning er ganske sand. Jeg troer nemlig, at, naar der i det Hele er Tale om, hvorledes Staten skal lønne sine Embeds- og Bestillingsmænd, og hvorledes man skal bringe dette til at skee ved faste Summer, som ikke variere, saa bør den Bestemmelse, som man træffer derom, omfatte Alt, hvad der medgaaer til at vederlægge Arbejder i Statens Tjeneste, og som vederlægges med aarlige bestemte Pengebeløb. — Jeg har endnu en lille Bemærkning, som jeg vil føie til, fordi der, i hvad den sidste ærede Taler sagde, var Noget, der kunde see betænkeligt ud. Han syntes nemlig at antyde, at, hvad der er Tale om for de Mænd, der lønnes af de runde Summer, ikke er noget Fast, men at det er Noget, der bestemmes af Ministeren efter Diablistens Tarv. Jeg troer i Mod sætning her til, at Forholdet er saaledes, at de heromhandlede Mænd have en fuldkommen bestemt Løn, som altsaa ogsaa er tilstrækkelig til at danne Grundlaget for en videre Beregning, og fremdeles troer jeg ogsaa, forsaavidt det ærede Medlem hvidsker til mig: „Tillæget“, at dette Tillæg paa ethvert Punkt har været beregnet efter aldeles faste Regler i Henhold til de vorlende Capitelstarter.

Finantsministeren: Jeg er for mit Vedkommende overmaade godt fornøiet med de Ord, der ere henbittede i Lovforslagets § 9: Lønningsstillæg efter Sædomsfrivning, og det er hverken mig eller de ærede Medlemmer, der have sluttet sig til min Opfattelse, der ere misfornøiede med dem, idet de netop udtrykke